

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har ordet for en kort bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Jeg føler trang til at sige det ærede medlem fru Bodil Koch tak for den tale, hun holdt for lidt siden. Jeg synes, at denne debat har vundet meget ved, at denne tale blev holdt, ikke blot fordi det var en kvindes røst, der lød, som vi alle havde godt af at høre, men også fordi de synspunkter, som det ærede medlem gjorde gældende, var udtryk for noget væsentligt og afgørende i den danske karakter, som det er vor pligt og opgave at søge at bevare, nemlig den følelse af nødvendigheden af at vise tolerance og forståelse for andre, som er en så væsentlig del af demokratiet, ikke en svag tolerance, der bøjer sig for uretten og ikke vil se barske kendsgerninger i øjnene, men en tolerance, som bestræber sig for at holde dørene mellem menneskene åbne. Det var godt, at den tale også lød her i dag.

Til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen vil jeg gerne sige, at det ærede medlem har skuffet mig ved ikke at kunne give noget virkeligt svar på, hvorledes Danmark skal klare sig med den våbenløse neutralitet, hvis en krig bryder ud. Hvad har vi at stole på, hvor kan vi vente støtte, når sandheden er den, at en våbenløs neutralitet vil prisgive os over for den, der først ønsker at besætte os. Det kan ikke nytte, som det ærede medlem her gjorde det, at henvise til De Forenede Nationer, for det er jo blot en taleform. De Forenede Nationers sikkerhedssystem eksisterer ikke den dag, en stormagtskrig udbryder, fordi sikkerhedsrådets myndighed i samme øjeblik ophæves, og en appel til De Forenede Nationer vil derfor blive en appel ud i det tomme rum og vil ikke få noget svar. Det er den erkendelse, som alle demokratiske ledere i hele Vesteuropa i dag har, og som har medført, at de har taget initiativet til skabelse af Atlantpagten.

Til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, der videre sagde, at nu skulle vi være forsigtige med at undergrave De Forenede Nationer, vil jeg sige, at det er der ingen, der ønsker, men det kan ikke nytte at opretholde en illusion om, at De Forenede Nationer har en magt på et område, hvor de ikke har det. De Forenede Nationer udfører på andre områder et stort og nyttigt arbejde, som det er værd at drøfte, og jeg beder ærede medlemmer lægge mærke til, at de, der i dag skaber Atlantpagten, det er alle de demokratiske lande og deres politiske ledere af forskellig partifarve, som

vil være tilbage den dag, sikkerhedsrådet går fra hinanden, fordi en stormagtskrig er brudt ud.

Jeg var glad ved, at det ærede medlem kom med en bemærkning om, hvordan han ville handle i det øjeblik, pagten var vedtaget. Jeg synes naturligvis, at det var et lidt negativt svar, vi fik, men jeg må vel opfatte det på den måde, at man under alle omstændigheder ikke vil gå ud i en agitation mod pagten.

Min tid er ved at løbe ud, og jeg skal da slutte med at sige, at jeg har bedt de kommunistiske ledere og repræsentanter her i salen udtale sig om deres loyalitet over for den danske stat og det danske samfund. Jeg har fået en række svar, hvori de vedkommende alle har gjort sig megen umage for at forklare hvordan og hvorledes og under hvilke vilkår, og her er vi ved noget meget centralt. Hvis vi spurgte alle andre medlemmer i denne sal undtagen de kommunistiske, om de, når Danmark var frit, i alle tilfælde loyalt ville rette sig efter den regering, som folkets flertal udtrykkelig gennem rigsdagen har valgt, så ville de ikke behøve lang tid, ikke behøve at holde tale om det ene eller det andet, de ville klart og enkelt kunne svare: Selvfølgelig ville vi det.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen har ordet for en kort bemærkning.

Jørgen Jørgensen: I en debat om udenrigspolitiske spørgsmål har det kommunistiske parti sat sig selv udenfor. Det er beklageligt, at det er sådan, men et parti, der har som sit hovedmål at undergrave og ødelægge demokratiet, kan ikke regne med, at vi har tillid til deres ord om, at de arbejder for fred og forsoning i verden. Jeg håber oprigtigt, at der en dag bliver vej frem for forhandling mellem de store magter i øst og i vest. Det er menneskehedens velfærd, og det er det enkelte lands befolknings livsmuligheder, det drejer sig om, hvis den spænding, der nu består mellem de to store magtgrupper i verden, yderligere øges. Det kommunistiske parti har indtaget en holdning, som har bidraget til, at denne spænding øges, og skal der derfor komme forsoning mellem stormagtsgrupperne, må det ske uden om kommunisterne, fordi vi i de demokratiske lande ikke tør stole på og ikke har tillid til, at de har redelige hensigter, når de taler om fred og forsoning i verden.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft